

ಯೆಹೂದ್ಯರ ಯೇಸುವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದ ಯಾಕೆ

“ಅವನನ್ನು ತಿಲುಬಿಗೆ ಹಾಕಿಸು”: “ಅವನನ್ನು ಕೆಂಪಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಅತ್ಯಾರೆ ತೊಡುತ್ತೇವೆ!” (ಮತ್ತಾಯ 27:22ಇ, 25ಇ). ಇಡೀ ಜಲತ್ತೆಯಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಜನಲಿಂದ ಯೇಸುವು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮಾನವಾದದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಿನಾಶಕವಾದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಎಣಿಸಬಹುದು? ಯೆಹೂದ್ಯರ ತಮ್ಮ ಮೇಸ್ಸಿಯಿಗಾಗಿ ಮುನ್ಮೂರುಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದಲಿಂದ ಆತನು ಬಂದಾಗ ಯಾಕೆ ಆತನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು?

ಆತನು ಅವರನ್ನು ನಿರಾಶೆನ್ನೊಳಿಸಿದನು

ಯೇಸು ಯೆಹೂದ್ಯಿಗೆ ನಿರಾಶಾದಾಯಕನಾಗಿದ್ದನು. ಮೇಸ್ಸಿಯನು ಬರುವದಕ್ಕಿಂತ ವೊದಲೇ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತೀವ್ರಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರಜವ ರಜನೆ ಅವಲಿಗೆ ಸಿದ್ಧಾರಿದ್ದು ಅವರು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರಜವ ರಜನೆಯಿಲ್ಲ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವದನ್ನು ಆತನು ನಿರಾಕರಿಸಿದಾಗ ಅವಲಿಗೆ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ದಾಬೀಲಿನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಶಂಖತೂಕಾಳ್ಯಲು ಬರಲಾಗಿದ್ದ ಅರನನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪ್ರವಾದನೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಓದಿದ್ದರು. ಅವರು ಅಪುಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರಭಾಷಾದ ನಂಜಕೆ ಬೆಂಜಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಭೂಲೋಕದ ಅರನನನ್ನು ನಿಲಂಜಿಸಿದ್ದರು. ಒಂದು ನಲ ಯೇಸು “ಅಡಗಿ ತೊಂಡನು” (ಯೋಹಾನ 8:59). ಯಾಕಂದರೆ ಅವರು ಒತ್ತಾಯಿದಿಂದ ಆತನನ್ನು ಅರನನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯೋಜನಿತಿದ್ದರು (ಯೋಹಾನ 6:15). ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ತಣ್ಣಾದ ತಿಳಿವಜಕೆಯ ಶಿಷ್ಯರಳುಯೂ ಇತ್ತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಚ್ಚಿನವರಾಗಿರುವರು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನಡತವಾಗಿ ಜೀವನುತ್ತಿದ್ದರು. “ನಾವಾದರೇಂ ಇನ್ನಾಯೇಲ್ಲ ಜನರನ್ನು ಜಡಿಸತಕ್ಕಪನು ಆತನೇ ಎಂದು ನಿಲಂಜಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವು” (ಲಾಕ 24:21) ಎಂದು ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದ ನಂತರ ಶಿಷ್ಯರು ದುಃಖಪಟ್ಟರು. ಅಪ್ಪೊನ್ನಲರ ಕೃತ್ಯ 1ರ ನಂಬಾದವು ಪ್ರಾನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರವೂ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ವಭಾವದ ಬಗ್ಗೆ ಶಿಷ್ಯರು ಅಧ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಾಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತುಕಣಿಸುತ್ತಿದೆ.

ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಈ ಲೋಕದ್ವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯೇಸು ಅವಲಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಯೆಹೂದ್ಯಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ತಾನು ಕೈಸರಸಿಗೆ ವಿರೋಧಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಆತನು ಸ್ವಷ್ಟಪಡಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಲೀತಿಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು

ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಣಯಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು; ಅವರು ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪತ ಅಭಿಷ್ಠಾಯವುಳ್ಳ ಪರಾಗಿದ್ದರು. ಪೂರ್ವ ಕಲ್ಪತ ಅಭಿಷ್ಠಾಯವು ಅನೇಕರು ಯೀಂನುವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಂ ಪನ್ನೆಷ್ಟುತ್ತಾರೆ, ಅತನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ನಿರ್ಣಯಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅವರ ನಿರಾಕ್ಷರಿಸಿರುತ್ತವೆ ಅತನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅರ್ಥನಿಂದ ಹೊರಟು ಹೊಂಗುತ್ತಾರೆ.

ಅವರ ಭೌತಿಕವಾದವನ್ನು ಅತನು ಬಂಡಿಸಿದನು

ಭೌತಿಕ ಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ಜೀವನವು ಯೀಂನುಖಿಸಿದ ಲಂಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು. ಜನರು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಶೈಲಿಯ ಮೇಲೆ ದಾಖಯನ್ನು ಶ್ರೀತಿಭಂಗಿಸಿದರು. ಯೀಂನುವು ಗರಿಳಾಯ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟ ಗೆರನೇರ ಸೀಮೆಗೆ ಹೊಗುವದನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆ (ಲಾಕ 8:26-39; ಮಾರ್ಕ 5:1-20). ಅನೇಕ ದುರಾತ್ಮಿಗಳ ಮನುಷ್ಯನು ಅತನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದನು. ಯೀಂನು ಅವನನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿದನು. ದುರಾತ್ಮಿಗಳ ಹಂಡಿಯ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ಹೋದವು. ಹಂಡಿಗಳ ಮುಖಗಿ ಹೋದನಂತರ ಯಜಮಾನರು ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಯೀಂನುವನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಎರಡು ನಾಬಿರ ಹಂಡಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ಹಾಸಿಯಾದವು! ಬಣ್ಣಿ ಧರಿಸಿ ಸಲಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಗತಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾರ್ಪಣ.

ಯೀಂನುಖಿನ ಬೋಧನೆಗಳು ಭೌತಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಅತ್ಯಿಕ ಬಿಷಯಗಳನ್ನು ಚೇಲಕ್ಕಿಟ್ಟಿಟು. ಬಾಬ್ಯುಯಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ವೃಧ್ಣ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೀಂನು ಬಹಳ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. “ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಏಂಬ ಸಂಜ್ಞೆಪಟ್ಟಿ ಅವಸಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಅಥವಾ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಘೂಣಕ್ಕೆ ಏನು ಕಂಡು ಕೊಂಬ್ಬಾನು?” (ಮತ್ತಾಯ 16:26). ವಿಜಾರ ಪ್ರಜೋಽದಕ ಶ್ರೀಗಳನ್ನು ಯೀಂನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿನು. ದೈಹಿಕ ಬಂಧನಗಳಿಂತ ಅತ್ಯಿಕ ಬಂಧನಗಳ ಬಲವಾದಪ್ರಗಳಾಗಿವೆ. ದೇಹಕ್ಕಿಂಧ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಘೂಮುಖುತ್ತೆಯಾದುತ್ತದೆ. ಭಾಲೋಕದ ಸರಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಹರಲೋಕ ರಾಜ್ಯದ ಘೂಫಾನ್ಯುತೆ ಯಾರುವುದು. ಶೈಸರನ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಇರುವನು ಎಂದು ಅತನು ಬೋಧಿಸಿದನು. ತಾವು ಕೇವಲ ಮಾಂನ, ರಕ್ತಪೆಂದು ಮಾತ್ರವೇ ಜೀವಿಸಲು ಬಯಸುವವರು ಅತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿನುವದಿಲ್ಲ! ಇಂದೂ ಇನ್ನುತ್ತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ; ದೇವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿನುವವರು ಕ್ರಿತ್ಯನ ಬೋಧನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇಸರಗೊಂಡು ಅತನನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿಸುವರು.

ಅತನು ಅವರ ನಾಂತರಾಯಗಳನ್ನು ಬಂಡಿಸಿದನು

ಯೀಂನು ತನ್ನ ದಿನದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಂಡ್ತಾಗಳನ್ನು ನಾಂತರಾಯಗಳನ್ನು ಲಂಡಿಸಿದನು. ಫಲಿನಾಯರೂ ನಂದ್ಯಾಕಾಯರೂ ಯೀಹಾದ್ಯರಲ್ಲ ಬಹಳ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಪಂಗಡಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೃದಯಗಳ ಅರ್ಥನಿಂದ ದಾರವಾಗಿದ್ದ ತಣಿಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಯೀಂನು ಲಂಡಿಸಿದನು. ಅವರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ವೃಧ್ಣವಾದ ಆರಾಧನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದನು. ಯಾಕಂದರೆ ಅದು ಮನುಷ್ಯನ ಲಾಹೋಳದ ಘೂಫಾರಬಾರಿತ್ವ (ಮಾರ್ಕ 7:6, 7). ಅತನು ಅವರನ್ನು ಕರೆದಿಗಳ ಎಂದು ಕರೆದನು.

ಯೀಂನುಖಿಸಿದ ಯೀಹಾದ್ಯರ ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವರ ಘೂಫಿಕ ಆಕ್ಷೇತಣೆಯ ಅತನು ಬೋಧಿಸಿದ ಸರ್ಕಾರಾತ್ಮಕ ಸರ್ಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅತನು ಹೇಳಿದ ಅನೇಕ

ನಕ್ಯಾಗಳು ಗ್ರಹಿನಲಾಕ್ಷೇ ಅವಲಿಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದಪುಗಳೂ ಕರಿಣಿವಾದಪುಗಳೂ ಆಗಿರ್ದವು. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿರಲಾಲ್ಲ. ಆತನು ತಪ್ಪನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಹಡಿಸಿದ್ದು ಜನರನ್ನು ಬೇಸರಗೊಳಿಸಿತು, ಯಾರಂದರೆ ಅವರು ಬದಲಾಗಲು ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿರಲಾಲ್ಲ. ಆತನ ವಾಕ್ಯಗಳು ಈ ತಾಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಉಲಿಯಂತಿರುತ್ತವೆ. ಯೀಎನುವಿನ ಬೋಳಿ ನೆಯ ಧೈಯಗಳನ್ನು ಒಂದು ವಿವರವಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಜರಣೆ, ಆಡಂಬರ ಹಾಗೂ ಭಾವ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಗಳಿಂದದಿಗಿರುವ ಮಾನವ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೇರು ನಹಿತ ಕಿಟ್ಟು ಹಾಕುವದಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ಅವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಜರಣೆಗಳನ್ನು ಬಂಡಿಸಿದ್ದಿಲಿಂದ, ಯೀಹಳ್ಳಾದ್ಯಾ ಯೀಎನುವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು.

ತಪ್ಪ ಬಂಡಿಸಲಬ್ಧವಾಗೆ ತೋಳಣಿಗೊಳ್ಳುವವರು ಇಂದೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸು ಒಬ್ಬ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿರ ಬಹುದು. ಅದಾಗ್ಯೂ ಯಾವುದೇ ಆಧುನಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ತಪ್ಪ ಇಲ್ಲವೇ ರೂಢಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶಿಸುವವರಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು ಯೋಜಿಸುವಂತೆ ತೋಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬನು ಕ್ರಿಸ್ತನಂತಾಗ ಬೇಕಿಷ್ಟಿರುತ್ತಾನ್ನು ಕಂಡುತ್ತೋಳುವಾಗಲೇಲ್ಲ ಅವನು ಅಡನ್ನು ಬಂಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸು ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಬ್ಬನು ಯೋಜಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಗತಿಯಾಂದಿಗೆ ಒಷ್ಟಿತೋಳುವುದಿರುವದಕ್ಕೆ ಸರಳ ಭಾವನೆಯಳ್ಳಿವರಾಗಿರ ಬಾರದೆಂದು ಅಧಿ ಎಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವಲಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮನಸ್ಸಿನ ತಪ್ಪಾದ ವಿಜಾರಿಯಿತ್ತದೆ.

ಅವರ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆಗೆ ಆತನ ಬಿಷಣ ದಿನನಾಗಿದ್ದನು

ಯೀಎನುವಿನ ದೀನಭಾವದ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಸರಳತೆಯ ನಿಖಿತವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಯೀಹಳ್ಳಾದ್ಯಾ ತಿರಸ್ತಿಸಿದರು. ಆತನು ನಜರೀತಿನಿಂದ ಬರಾಕ್ಕಿರುವ ಅವರ ನಿಲಾಕ್ಷೇಯಾಗಿ ಅದು ಯಾವುದೇ ಲಂತಿಯ ನಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲ ಇರಲಾಲ್ಲ. ಬೆಳ್ತೆಹೇಳಿನಲ್ಲಿಯ ಆತನ ಜನಸ್ತು ಅರಸುತ್ತನೆತ್ತಾಗ್ಯಾ ನಿಲಾಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂಥ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರಲಾಲ್ಲ. ಯೀಎನುವು ತನ್ನ ನಾಡಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಾಗ, “ಕೇಂದ್ರನು ಆ ಬಡಗಿಯ ಮಗನಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಜನರು ಶ್ರವಿಸಿದರು (ಪುತ್ರಾಯ 13:5ರವ) ಯೀಎನುವು ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿದ್ದನು. ಬಹಳ ದೀನನಾಗಿದ್ದನು.

ಜನರ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ಹಲ್ಮಿಡಿನಲ್ಲ, ಸರಳವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೀಎನು ಅವಲಿಗೆ ತೋಳುತ್ತಿನು. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ಯೋಹಾನ 9:6, 7ರಲ್ಲ ಕುರುತು ಇಂತ್ಯಾಕ್ಷರಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳಿಂದ ತೇಸರನ್ನು ತೊಳೆದು ತೊಳೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದನು. ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನಾಜಿತಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನರನ್ನು ದೇವರು ಅಯ್ಯಿತೋಂಡನು ಎಂದು ಹೊಲನು ನಾಷ್ಟಿ ಹೇಳಿದನು (1 ಹೇಳಿಂಥ 1:27, 28).

ಹಳೇ ಒಡಂಬಿತೆಯಲ್ಲ, ನಾಮಾನನ ಕಥೆಯಲ್ಲ ಇದೇ ತಪ್ಪದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಉದಾಹರಣೆ ಇರುವುದು (2 ಅರಸು 5). ತನ್ನ ಕುಳ್ಳಿ ರೋಗ ವಾಸಿಯಾಗಿವದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರವಾದಿಯ ಅವಸಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾಮಾನನು ಯಾಕೆ ಕೇಳಿತ ಗೊಂಡನು? ಅವಸಿಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸರಳ ವಿಧಾನದ ನಿಖಿತವಾಗಿ! ಅವನು ಯೋದರ್ನೂ ನದಿಯಲ್ಲ ಮುಖ್ಯಗಳಿಂದಬಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು, ದೇವರ ಮಾರ್ಗ ಅನೇಕರಿಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ, ಮಾಯಾ ಜಾಲವುಳ್ಳ ಕಾಯಂಗಳಿರುವದನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ಸರಳವಾದದ್ದು ನುಲಭಾದರ್ದೂ ಆಗಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸರಳ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ನಾಜಿತಪಟ್ಟಿತೋಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಕ್ರಿಸ್ತನು

ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರು ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ನಾಜಿಕೆಪಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತಿದ್ದರು. ತೀಸ್ತನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಪದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲ ಇದೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅನೇಕರು ಅದಲಂದ ಜಣ್ಣ ಹೊಂಗಿಪದಕ್ಕೂ ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಸರಳತೆಯು ಅನೇಕರು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿಸುವದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಿಸ್ತುಪ್ರ ಹುಣ್ಣತನವಾಗಿ ಕಾಣಿಪದಲಂದ ಅವರು ತೀಸ್ತನಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಆತನನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ದೇವರಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯಿಳ್ಳಿಪರಾಗಿದ್ದರೆ, ತೀಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ಸರಳತೆಯಾಗಿದೆ ನೀವು ಎಂದೂ ಅನಂತರಾಗಬೇಡಿಲಿ. “ತೀಸ್ತನಲ್ಲಿರುವ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಶುಭ್ರತೆಯನ್ನು ಜಟ್ಟುಹೊಂಗಬೇಡಿಲಿ” (2 ಕೊಲಂಥ 11:3) ಎಂದು ಹೊಲನು ಕೊಲಿಂಥದವರನ್ನು ಎಜ್ಜಲಿಸಿದನು.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಯೀನುವನನ್ನು ನಮಗಾಗಿರುವ ಆತನ ಜಿತ್ತವನನ್ನು ನಾವು ತಿರಸ್ತಲಿಸಿರುವೋ? ನಮ್ಮ ಭೋತ್ತಕವಾದವನ್ನು ಮಾನವ ಧರ್ಮದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಿಗಳನ್ನು ಲಂಡಿಸುವದಲಂದ ನಾವು ಆತಂಕ ಗೊಂಡಿರುವೋ? ನಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಹೇಳಿರುವದರಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ನಾವು ತಿರಸ್ತಲಿಸಿರುವೋ? ಪ್ರಥಮ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಯೆಹೋದ್ಯರ ಮಾಡಿದಂತೆ ನಾವು ಆತನನ್ನು ತಿರಸ್ತಲಿಸಬಾರದು.

© 2009 Truth for Today